

Informacja o badaniu scyntygrafia tarczycy ¹³¹I

Definicja badania scyntygraficznego

Scyntygrafia to jedna z metod obrazowania diagnostycznego; wykonywana jest na zlecenie lekarza. W scyntygrafii tarczycy wykorzystywany jest izotop jodu ¹³¹I, a obraz rejestrowany jest przez gamma kamerę sprzężoną z systemem komputerowym.

Scyntygrafia tarczycy jodem jest wykonywana, aby zobrazować gruczoł tarczowy w przypadkach, gdy wymagana jest wyższa energia promieniowania niż w obrazowaniu technetem. W tym celu podawany jest doustnie izotop jodu ¹³¹I. Aktywność podawanego radiofarmaceutyku jest określana na podstawie masy ciała pacjenta w stosunku do aktywności podawanych dorosłym pacjentom o typowej budowie ciała (według przepisów wydanych na podstawie art. 33c ust. 9 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe). ¹³¹I jest radioizotopem o okresie półrozpadu wynoszącym ok. 8 dni.

Pierwszego dnia badania pacjent otrzymuje określoną dawkę radiojodu w postaci żelowej kapsułki, którą musi połączyć w całości (co należy uwzględnić przy kwalifikacji do badania małych dzieci i osób z zaburzeniami połykania).

Radiojod jest wchłaniany z przewodu pokarmowego i aktywnie wychwytywany przez tkankę tarczycy. Maksymalny wychwyt izotopu przez tarczycę obserwowany jest po 24 godzinach od podania znacznika, dlatego obrazowanie tarczycy przy pomocy gamma kamery – akwizycja- ma miejsce kolejnego dnia po podaniu znacznika.

Pacjent w czasie trwania akwizycji leży przez ok. 10 min. na łóżku gamma kamery w pozycji na wznak. Obrazowaniu podlega okolica szyi.

Dziecko w czasie całego badania powinno pozostać nieruchome, ponieważ poruszenie się pacjenta w trakcie akwizycji badania może znacznie utrudnić prawidłową ocenę badania.

W porozumieniu z opiekunem dziecka należy rozważyć ewentualny sposób unieruchomienia dziecka w czasie badania.

Cel badania:

Celem badania jest zobrazowanie struktury tarczycy.

Możliwe powikłania:

Brak jest powikłań po podaniu radioznacznika. Badanie może być powtarzane wielokrotnie, w zależności od wskazań klinicznych. Wykonywane jest u chorych w każdym wieku. Przeciwwskazane jest u kobiet w ciąży i w okresie laktacji.

Możliwość badania alternatywnego:

Nie ma badania alternatywnego do scyntygrafii.

Przygotowanie do badania:

W dniu podania kapsułki pacjent pozostaje na czczo.

Bardzo istotne jest ograniczenie spożycia pokarmów z wysoką zawartością jodu na kilka dni przed badaniem.

Na dwa tygodnie przed badaniem nie należy przyjmować bez uzgodnienia z lekarzem preparatów witaminowych mogących zawierać jod.

Należy poinformować lekarza o wszystkich badaniach obrazowych z podaniem środka kontrastowego wykonywanych u pacjenta w ciągu 6 miesięcy przed badaniem i o wszystkich przyjmowanych przez pacjenta lekach. W celu uzyskania wiarygodnego wyniku badania wymagane może być odstawienie niektórych leków w odpowiednim czasie przed badaniem- tylko po uzgodnieniu z lekarzem prowadzącym.

Uczulenie na jod nie jest przeciwwskazaniem do badania, ponieważ do badania scyntygraficznego podawane są śladowe ilości pierwiastka w postaci czystej, tj. bez nośnika.

Na badanie proszę zabrać ze sobą skierowanie i wyniki badań dotyczące badanego narządu optymalnie badania obrazowe w zapisie elektronicznym płyty CD czy DVD, wypisy ze szpitala z dotychczasowego leczenia.

Postępowanie po badaniu:

Jak należy postępować w dniu badania, by zmniejszyć narażenie dziecka i jego otoczenia na promieniowanie jonizujące?

Pacjent po podaniu diagnostycznego radiofarmaceutyku jest źródłem niewielkiego promieniowania jonizującego i nie stanowi zagrożenia dla innych osób z otoczenia.

Powinno się zachęcać dziecko do spożywania dużej ilości płynów w dniu badania, w celu szybszego wydalania izotopu i częstego oddawania moczu. Pozostała część radioaktywności będzie znikać naturalnie, w ciągu kilku godzin, zgodnie z rozpadem promieniotwórczym (okres półrozpadu technetu wynosi ok. 6 godzin, jodu-123:13 godzin, a jodu-131: 8 dni).

Po badaniu scyntygraficznym należy pozostać w poczekalni Zakładu Medycyny Nuklearnej do czasu oddania przez dziecko pierwszej porcji moczu (do sedesu lub pampersa).

W czasie pobytu dziecka na terenie szpitala jednorazowe pieluszki, cewniki używane do cewnikowania pęcherza moczowego, venflony służące podaniu radiofarmaceutyku dożylnie, należy zawijać w torebki foliowe i odnosić wyłącznie do koszy z czerwonymi workami (odpady medyczne), znajdujących się na terenie Zakładu Medycyny Nuklearnej (blok B, niski parter), a po kontakcie z w/w przedmiotami konieczne jest umycie rąk.

W dniu badania niewskazane jest, aby dzieckiem bezpośrednio opiekowała się kobieta w ciąży; zalecane jest ograniczenie kontaktu z innymi małymi dziećmi.